

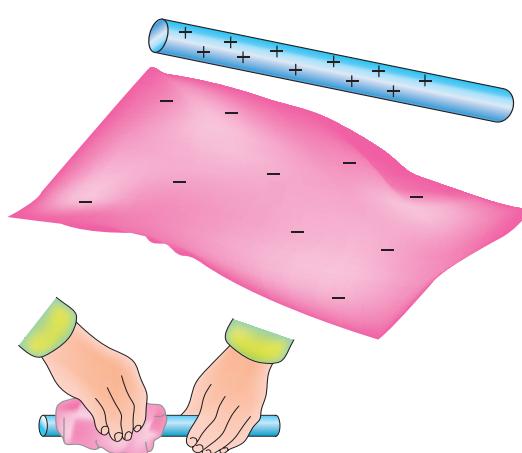
فصل دوم

آشنایی با روش‌های تولید الکتریسیته

هدف‌های رفتاری

در پایان این فصل، از هنرجو انتظار می‌رود:

- ۱- روش‌های تولید الکتریسیته را نام برد.
- ۲- هر یک از روش‌های تولید الکتریسیته را شرح دهد.
- ۳- مورد استفاده‌ی هر یک از روش‌های تولید الکتریسیته را نام برد.

پس از مالش دادن یک میله‌ی شیشه‌ای به پارچه‌ی ابریشمی، آن‌ها دارای بار الکتریکی می‌شوند.

شکل ۱-۲-۱. الکتریسیته‌ی مالشی (تریبوالکتریک)

در فصل اول، در مورد چگونگی خارج کردن الکترون‌ها از مدارهای سخن گفتم ولی در مورد چگونگی انجام این کار توضیح ندادیم. این کار را به روش‌های زیر می‌توان انجام داد.

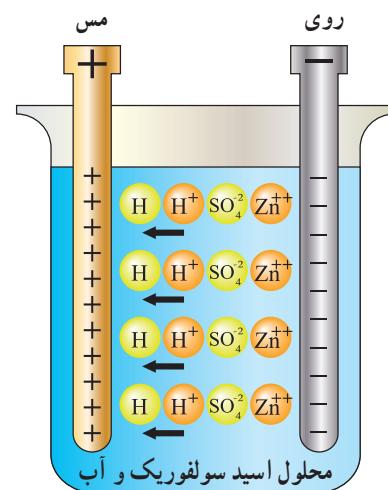
۱-۲- الکتریسیته‌ی حاصل از اصطکاک (مالش)

هنگامی که پارچه‌ی ابریشمی را با یک میله‌ی شیشه‌ای یا یک میله‌ی کائوچویی را به پارچه‌ی پشمی مالش دهیم، بار الکتریکی تولید می‌شود. به این بارها **الکتریسیته‌ی ساکن** می‌گویند. الکتریسیته‌ی ساکن هنگامی به وجود می‌آید که جسمی الکترون‌هایش را به جسم دیگر منتقل کند. بر اثر مالش، انرژی حرارتی بر اتم‌های سطح خارجی به وجود می‌آید که موجب آزادکردن الکترون‌های والانس می‌شود. به این **انرژی تریبوالکتریک** (TRIBOELECTRIC) نیز می‌گویند.

و آن‌ها را خشی می‌کنند. در این حالت، محلول از نظر بارهای مثبت غنی‌تر است. یون‌های مثبت هیدروژن الکترون‌های آزاد میله‌ی مسی را جذب و محلول را دوباره خشی می‌کنند ولی در این حالت، میله‌ی مسی کمبود الکترون خواهد داشت. در نتیجه، به طور مثبت باردار خواهد شد.

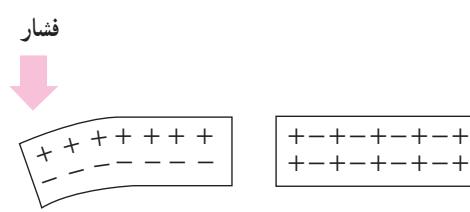
۲-۲- الکتریسیته‌ی حاصل از فعل و انفعالات شیمیایی

مواد شیمیایی با فلزات مخصوصی ترکیب می‌شوند و واکنش‌هایی شیمیایی را ایجاد می‌کنند که باعث انتقال الکترون‌ها و تولید بارهای الکتریکی می‌گردد. باتری معمولی از این راه الکتریسیته تولید می‌کند. این پدیده بر قوانین الکتروشیمی مبتنی است. برای مثال، می‌توان باتری تر را نام برد. اسید سولفوریک هنگامی که در یک ظرف شیشه‌ای با آب (به عنوان الکترولیت) مخلوط می‌شود، به دو ماده‌ی شیمیایی- هیدروژن (H) و سولفات (SO_4^{2-}) - تجزیه می‌گردد. به علت طبیعت ترکیبات شیمیایی، اتم‌های هیدروژن یون‌های مثبت (H^+) و اتم‌های سولفات یون‌های منفی (SO_4^{2-}) دارند. تعداد بارهای مثبت و منفی مساوی‌اند و در نتیجه، کل محلول از نظر بار الکتریکی خشنی است. پس از آن، هنگامی که میله‌های مسی یا روی را به داخل محلول وارد می‌کنیم، با محلول ترکیب می‌شوند.

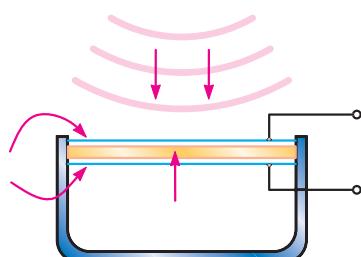

شکل ۲-۲- ساختمان یک نوع باتری تر

فلز روی با یون‌های سولفات ترکیب می‌شود. چون این اتم‌ها منفی‌اند، یون‌های مثبت (Zn^{++}) از میله‌ی فلزی روی خارج می‌شوند. در اثر خارج شدن یون‌های مثبت از میله‌ی روی، میله‌داری الکترون‌های اضافی می‌شود. پس به طور منفی باردار می‌گردد. یون‌های روی با یون‌های سولفات ترکیب می‌شوند

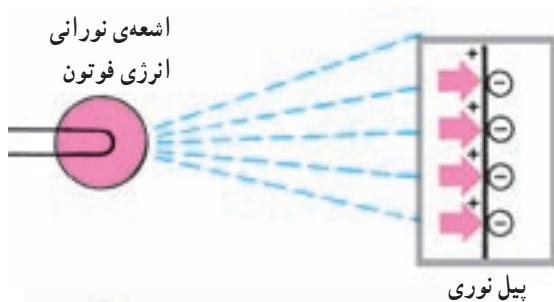
میکروفون

شکل ۲-۳- اثر پیزو الکتریک

۲-۵- الکتریسیتهٔ حاصل از نور

نور نوعی انرژی است که از ذرات حامل انرژی به نام فوتون به وجود می‌آید. هنگامی که فوتون‌های یک شعاع نوری با جسمی برخورد می‌کنند، انرژی خود را از دست می‌دهند. در بعضی اجسام، انرژی فوتون‌ها باعث آزادی الکترون‌ها می‌شود. انرژی نورانی تابیده شده به یکی از دو صفحهٔ متصل به هم، باعث تخلیهٔ الکترون از یکی به دیگری می‌شود. در نتیجه، مانند باتری در دو صفحهٔ بارهای مخالف ایجاد می‌شود (شکل ۲-۵) که به آن اثر فتوولتیک^۱ می‌گویند.

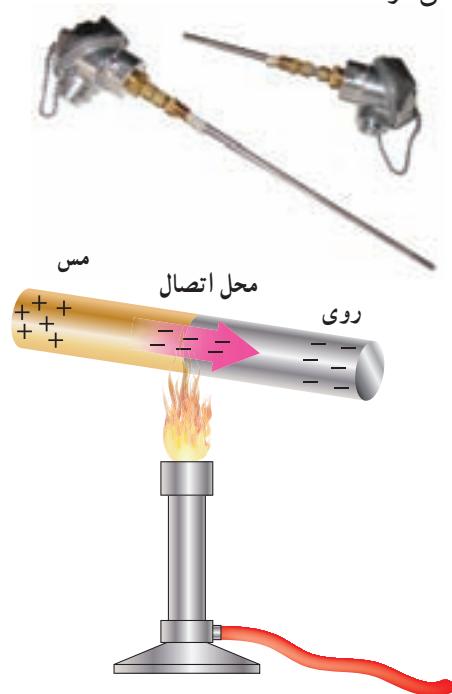

شکل ۲-۵- سلول‌های خورشیدی که براساس اثر فتوولتیک کار می‌کنند.

۴-۶- تولید الکتریسیتهٔ بهوسیلهٔ حرارت

همان‌طور که در فصل قبل گفته شد، بعضی از اجسام الکترون از دست می‌دهند و بعضی دیگر الکtron جذب می‌کنند. در نتیجه بین دو جسم غیرمسابقه هنگام اتصال، انتقال الکترون صورت می‌گیرد. فلزات فعال در درجهٔ حرارت معمولی اتاق نیز می‌توانند الکترون آزاد کنند.

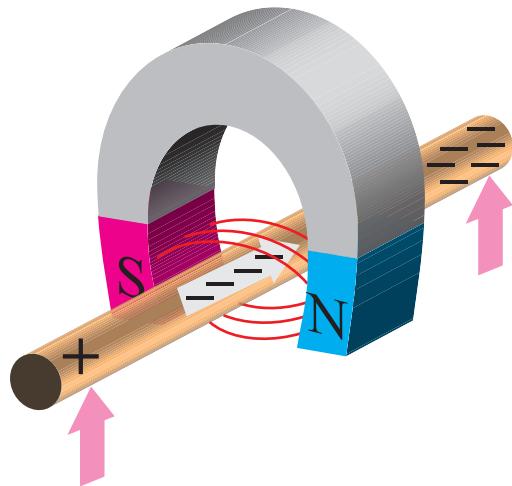
بارهایی که در درجهٔ حرارت اتاق تولید می‌شوند، کم هستند؛ ولی اگر محل اتصال دو فلز (مثلاً روی و مس) را حرارت دهیم، انرژی بیشتری تولید می‌شود و الکترون‌های بیشتری آزاد می‌گردند. به روش تولید الکتریسیتهٔ بهوسیلهٔ حرارت **ترموالکتریک** گفته می‌شود. هرچه حرارت داده شده بیشتر باشد، بار بیشتری تولید می‌شود. هنگامی که حرارت قطع شود، فلزها سرد می‌شوند و بارها از بین می‌روند. به اتصال این دو فلز **ترموکوپل** می‌گویند. هنگامی که چندین ترموموکوپل به یک دیگر متصل شوند، یک **ترموپیل** (باتری حرارتی) به وجود می‌آید. از ترموموکوپل برای اندازه‌گیری درجهٔ حرارت در کوره‌ها استفاده می‌شود.

حرارت باعث انتقال الکترون از مس به روی می‌شود.

شکل ۴-۶- ترموموکوپل (الکتریسیتهٔ حرارتی) و یک نمونهٔ واقعی آن

۶-۲- الکتریسیتهی حاصل از مغناطیس

از نیروی میدان مغناطیسی برای حرکت الکترون‌ها می‌توان استفاده کرد. هنگامی که یک هادی خوب مانند مس را در داخل میدان مغناطیسی یک آهنربا حرکت دهیم میدان مغناطیسی آن قدر انرژی دارد که اتم‌های مس، الکترون‌های الانتنسان را آزاد کنند و در سیم در یک جهت به حرکت درآیند. به الکتریسیته‌ای که توسط نیروی میدان مغناطیسی حاصل شده است **الکتریسیته‌ی مغناطیسی** گفته می‌شود. اساس تولید الکتریسیته در ژنراتورهای الکتریکی این روش است.

شکل ۶-۲- الکتریسیتهی ناشی از مغناطیس

پرسش

- ۱- چه عاملی باعث خارج شدن الکترون‌ها از مدارهایشان می‌شود؟
- ۲- اثر وارد شدن فشار به کریستال برخی میکروفون‌ها چیست؟
- ۳- اثر ترمیو الکتریک چیست؟
- ۴- در ترمیو الکتریک، به محل اتصال دو فلز حرارت داده می‌شود.
- ۵- تفاوت بین ترموکوپل و ترمومیل چیست؟
- ۶- الکتریسیتهی حاصل از مغناطیس را بیان کنید.
- ۷- ژنراتور الکتریکی براساس کار می‌کند.

فصل سوم

الکتریسیته‌ی جاری

هدف‌های رفتاری

در پایان این فصل، از هنرجو انتظار می‌رود:

- ۱- چگونگی حرکت الکترون‌ها و مفهوم سرعت حرکت الکترون‌ها را بیان کند.
- ۲- مفهوم جریان الکتریکی و تفاوت میان سرعت الکترون‌ها و سرعت انتقال اثر را شرح دهد.
- ۳- واحد کمیت‌های جریان و ولتاژ را تعریف کند و محاسبات لازم را انجام دهد.
- ۴- مدار باز و مدار بسته را تشریح کند.

۱-۳-۱- الکترون آزاد

برای این که جریان الکتریکی تولید شود، همه‌ی الکترون‌های آزاد در سیم مسی باید در یک جهت حرکت کنند. این عمل را می‌توان با قرار دادن بارهای الکتریکی در ابتدا و انتهای سیم مسی انجام داد. بدین ترتیب که یک بار منفی در یک سر، و بار مثبت در سر دیگر قرار گیرد.

در شکل ۱-۳-۲ الکترون‌های آزاد به وسیله‌ی بارهای منفی دفع و به وسیله بارهای مثبت جذب شده‌اند و در نتیجه، مدارهای آن‌ها عوض شده و به طرف بارهای مثبت جذب شده‌اند. باز الکتریکی الکترون‌ها منفی است؛ پس به وسیله‌ی بارهای منفی اعمالی دفع و به وسیله‌ی بارهای مثبت اعمالی جذب می‌شوند. به همین علت نمی‌توانند به مداری تغییر مکان دهند که باعث حرکت آن‌ها در خلاف جهت نیروی بارهای الکتریکی شود. در عوض، مدارهایشان را چنان تغییر می‌دهند که حرکتشان در جهت باز مثبت باشد. بدین لحاظ، جریان الکتریکی در جهت باز منفی به طرف باز مثبت برقرار می‌شود.

اغلب الکترون‌های والانس به طور مداوم ولی بدون ترتیب، مدارهایشان را عوض می‌کنند و سرگردان و بی‌مقصدند؛ یعنی، هیچ یک از الکترون‌های والانس مختص یک اتم نیستند بلکه همه‌ی اتم‌ها الکترون‌های والانسشان را به اشتراک می‌گذارند و بدین ترتیب به یک دیگر متصل می‌شوند. این گونه پیوند، **پیوند فلزی** نام دارد و الکترون‌های سرگردان و بی‌مقصد الکترون آزاد نامیده می‌شوند. بنابراین، الکترون‌های آزاد در یک سیم مسی به طور اتفاقی مدارهای خود را تغییر می‌دهند و این عمل مداوم است. بدین ترتیب، هر اتم همیشه الکترونی دارد که در حال جابه‌جا شدن است در نتیجه، هیچ بار الکتریکی‌ای حاصل نمی‌شود ولی هادی مقدار زیادی الکترون آزاد دارد.

الکترون آزاد

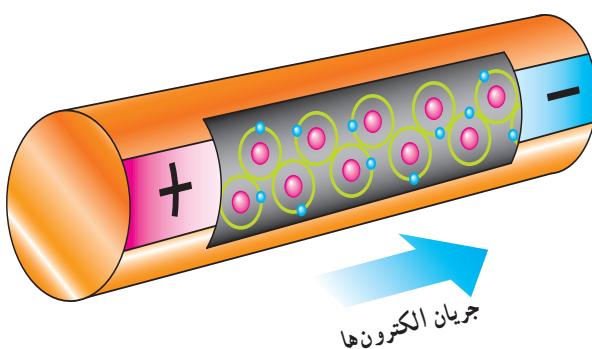
شکل ۱-۳-۲- حرکت تصادفی الکترون‌های آزاد

کیلومتر در ثانیه حرکت می‌کند و این مسافت را در کسری از ثانیه طی می‌کند.

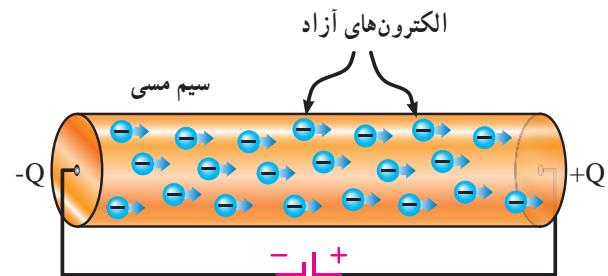
۳-۵- ضربان‌های الکترونی

جریان الکتریکی در واقع ضربان انرژی الکترونی است که یک الکترون هنگام تغییر مدارش به الکترون دیگری انتقال می‌دهد. چون اتم‌ها خیلی به هم تزدیک‌اند و مدارهایشان روی هم قرار می‌گیرد؛ بنابراین، الکترونی که آزاد می‌شود، برای ورود به مدار تازه لازم نیست مسافت زیادی را طی کند. الکترون درست در لحظه‌ای که به مدار تازه وارد می‌شود بار منفی اش بر بار منفی الکترونی که در آن مدار وجود دارد اثر می‌گذارد و انرژی خود را به الکترون بعدی منتقل می‌کند تا آن را آزاد سازد. این عمل در آنی صورت می‌گیرد و همهی الکترون‌ها نیز عیناً همین عمل را انجام می‌دهند. بدین ترتیب، با این که الکترون به آرامی حرکت می‌کند، ضربان انرژی الکتریکی که در اتم‌ها انتقال می‌یابد سرعت زیادی دارد که برابر 299340 کیلومتر در ثانیه است. به این الکترون‌ها آزاد حامل‌های جریان می‌گویند.

ضربان انرژی الکتریکی در الکترون‌ها بسیار شبیه به انتقال ضربه در یک ردیف طولانی از گلوله‌های فلزی است. در شکل ۳-۵ هنگامی که در یک سر ردیف گلوله‌ها، ضربه‌ای به یک گلوله وارد شود، این نیروی ضربه‌ای به هر یک از گلوله‌ها انتقال می‌یابد تا این که گلوله‌ی آخر آزاد گردد. این عمل چنان به سرعت انجام می‌گیرد که تقریباً در همان لحظه‌ای که به گلوله‌ی اول ضربه زده می‌شود، گلوله‌ی آخر رها می‌شود.

شکل ۴-۳- ضربان‌های الکترونی

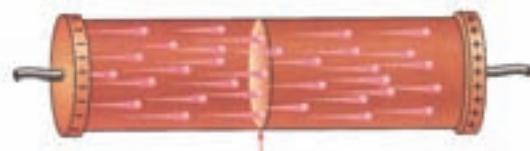

شکل ۲-۳- حرکت الکترون‌ها

۳-۳- جریان الکتریکی

برای این که بتوانیم از انرژی الکتریکی برای انجام کار استفاده کنیم، الکتریسیته باید جاری باشد. این عمل وقتی صورت می‌گیرد که الکترون‌های آزاد درجهت معینی به حرکت درآیند و جریان الکتریکی تولید گردد.

هنگامی که تعداد زیادی الکترون‌های آزاد در یک سیم در یک جهت حرکت کنند، می‌گوییم جریان الکتریکی از سیم عبور می‌کند.

سطح فرضی سیم

شکل ۳-۳- جریان الکتریکی

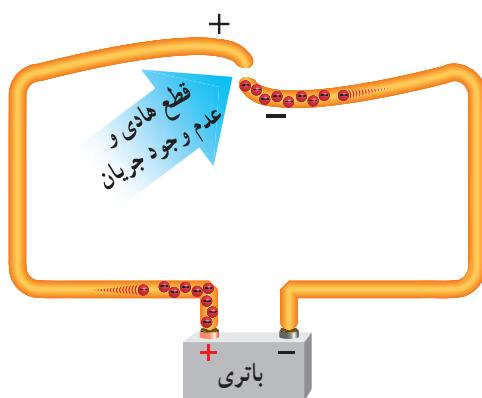
۴-۳- عبور جریان

گاهی اوقات برای سادگی حرکت الکترون‌های آزاد را جریان الکتریکی می‌نامیم ولی صحیح‌تر این است که حرکت الکترون‌های آزاد را علت جریان الکتریکی بدانیم این موضوع با مقایسه سرعت یک الکترون با سرعت جریان روشن می‌شود. الکترون آزادی که تحت تأثیر بارهای الکترواستاتیک به حرکت درمی‌آید، باید با نیروهای مداری اتمی مخالفت کند. در نتیجه، سرعت آن بسیار کم می‌شود و به حدود چند سانتی‌متر در ثانیه می‌رسد. اگر قرار بود که الکترون‌های آزاد در سیمی به طول 3° کیلومتر حرکت کنند، بیش از 3° روز طول می‌کشید اما می‌دانیم که جریان الکتریکی با سرعت نور یعنی 300000 کیلومتر در ثانیه حرکت می‌کند.

(مثبت) به طرف پتانسیل کم تر (منفی) برقرار می شود. پس، جهت جریان انرژی الکتریکی را نیز از قطب مثبت به طرف قطب منفی در نظر می گرفتند. اکنون ما با این که می دانیم حرکت الکترون ها از قطب منفی به طرف قطب مثبت است اما طبق همان قرارداد قدیمی در خارج از منبع، جهت جریان را از قطب مثبت به طرف قطب منفی در نظر می گیریم.

۳-۸ مدار باز

طبق شکل ۳-۷ اگر در یک مدار بسته سیم قطع شود، الکترون ها در انتهایی از سیم که به قطب منفی باتری متصل است، جمع می شوند و الکترون های آزاد انتهای دیگر سیم به قطب مثبت جذب می گردند؛ بنابراین، بین دو سر قطع شدگی اختلاف بار به وجود می آید که با اختلاف بار الکتریکی منبع برابر است. در نتیجه، جریانی از مدار عبور نمی کند. به چنین مداری، **مدار باز** می گویند.

شکل ۳-۷ مدار باز

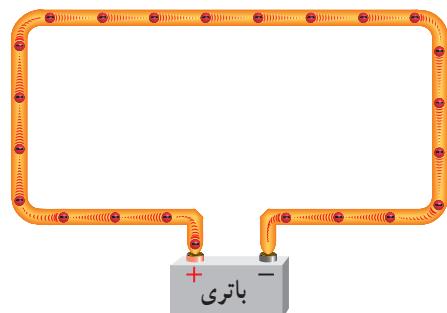
شکل ۵-۳- انتقال ضربه زننده

۶-۳- شدت جریان الکتریکی

هنگامی که الکترون ها در جهت معینی حرکت کنند، جریان الکتریکی از مدار عبور می کند. بنابراین، اثر الکترون ها با یک دیگر جمع می شود و انرژی آزاد شده می تواند کار انجام دهد. هرچه تعداد الکترون های آزادی که در یک جهت حرکت می کنند بیشتر باشد، شدت جریان بیشتر است و مقدار انرژی بیشتری برای انجام دادن کار خواهیم داشت.

۷-۳- مدار کامل (بسته)

برای این که جریان الکتریکی برقرار شود، الکترون های آزاد باید به طور مداوم در جریان باشند، بدین لحاظ باید از منابع ولتاژ برای دادن بارهای مخالف به دو سر سیم استفاده شود. در این صورت، الکترون ها در قطب منفی سیم دفع شده و در طرف قطب مثبت به داخل منبع جذب می شوند. به ازای هر الکترونی که جذب منبع می شود، الکtron دیگری توسط طرف منفی منبع به سیم وارد می شود. در نتیجه، تا هنگامی که منبع ولتاژ تولید بار می کند، عبور جریان در سیم ادامه می یابد. چنین فرایندی یک مدار کامل (بسته) را تشکیل می دهد.

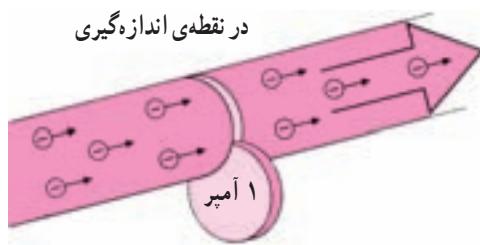
شکل ۶-۳- مدار کامل (بسته)

هنگامی که یک سیم هادی مستقیماً به دو ترمینال یک باتری یا زنراتور متصل می شود، مدار **اتصال کوتاه** ایجاد می گردد و جریانی بیشتر از آن چه باتری یا زنراتور می تواند تغذیه کند، از سیم می گذرد. ممکن است باتری یا زنراتور بسوزد و سیم خیلی داغ شود. به همین دلیل، از فیوزهای محافظ استفاده می کنند. هنگامی که جریان زیادی از سیم عبور کند، این فیوزها

قرارداد: قبل از کشف حرکت الکترون ها (که منشأ جریان الکتریکی است) چنین تصور می شد که جریان از پتانسیل بیشتر

$$I = \frac{q}{t}$$

نشان داد که در آن I مقدار الکتریسیته بر حسب کولن، t زمان بر حسب ثانیه و I شدت جریان بر حسب آمپر است. نام این واحد - یعنی آمپر - از نام یک فیزیک‌دان ایتالیایی قرن هجدهم به نام آندره ماری آمپر گرفته شده است.

$$1 \text{ آمپر} = \frac{\text{یک کولن}}{\text{یک ثانیه}} = \frac{6/28 \times 10^{18}}{1} = 6/28 \times 10^{18} \text{ e}$$

شکل ۸-۳- تعریف آمپر

مثال ۱: اگر $12/56 \times 10^{18}$ الکترون در مدت ۲ ثانیه در جهت مشخص از سیمی بگذرد، شدت جریان عبوری از سیم چه قدر است؟

$$\text{کولن} = \frac{12/56 \times 10^{18}}{6/28 \times 10^{18}} = 2$$

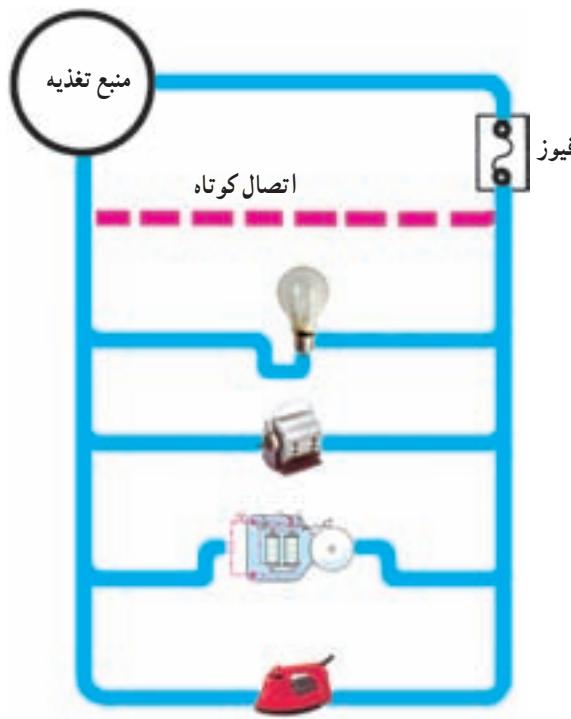
$$I = \frac{q}{t} = \frac{2}{2} = 1 \text{ A}$$

۱۱-۳- اجزا و اضعاف و احدهای اصلی الکتریکی
در مباحث الکتریکی غالب؛ مقدار عددی کمیت‌های مختلف به همراه واحد آن‌ها بیان می‌شود. در برخی موارد ممکن است واحد مربوطه با ضریبی کوچک‌تر (اجزا) و یا بزرگ‌تر (ضعاف) از واحد اصلی بیان شود. برای تبدیل هر کمیت به واحد اصلی لازم است تا از مقادیر عددی نمایش داده شده در جدول ۱۱-۳ استفاده کرد.

عمل کرده و مدار باز می‌شود.

از سیم در دستگاه‌های الکتریکی برای جاری شدن جریان استفاده می‌شود تا این دستگاه‌ها را به کار اندازد. برای مثال، یک رشته سیم جریان را حمل می‌کند تا فیلامن لامپ گرم شود و نور به وجود آید یا انرژی الکتریکی لازم برای به راه افتادن موتور تأمین شود، زنگی به صدا درآید یا اتو گرم شود.

شکل ۸-۴- کاربردهای مختلف الکتریسیته‌ی جاری را نمایش می‌دهد.

شکل ۸-۴- کاربردهای الکتریسیته‌ی جاری

۱۰-۳- واحد اندازه‌گیری شدت جریان (آمپر)

تعداد الکترون‌هایی که از یک نقطه‌ی مدار می‌گذرند، مقدار جریان عبوری از مدار را تعیین می‌کنند. اگر از یک نقطه‌ی سیم در یک ثانیه 1 کولن الکتریسیته ($6/28 \times 10^{18}$ الکترون) در جهت مشخص بگذرد، می‌گوییم شدت جریان عبوری 1 آمپر است. بنابراین تعریف رابطه‌ی شدت جریان را می‌توان به صورت

جدول ۱-۳- اجزاء و اضعاف واحدهای اصلی

مقدار ضریب	شکل نمایی ضریب	نام ضریب	حرف اختصاری
۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	10^{12}	ترا	T
۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	10^9	گیگا	G
۱۰۰۰۰۰۰۰۰	10^6	مگا	M
۱۰۰۰۰۰	10^3	کیلو	k
۱۰۰۰	10^2	هکتو	h
۱۰۰	10^1	دکا	da
۱	10^0	واحد اصلی	
10^{-1}	10^{-1}	دسی	d
10^{-2}	10^{-2}	سانتی	c
10^{-3}	10^{-3}	میلی	m
10^{-6}	10^{-6}	میکرو	μ
10^{-9}	10^{-9}	نانو	n
10^{-12}	10^{-12}	پیکو	p

$$R = \frac{V}{I} = \frac{220}{0.2} \times 10^3 = 2200 \Omega$$

مثال ۴: ولتاژ نشان داده شده در بین دو سیم شکل (۳-۱۲) معادل چند میلی ولت است؟

شکل ۱۲

$$V = 230 \times 10^3 = 230000 V$$

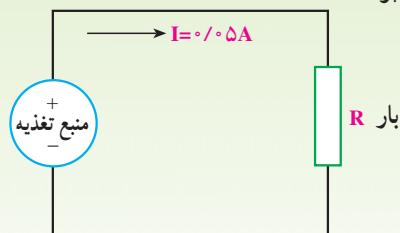
$$V = 230000 \div 10^3 = 230000 \times 10^{-3}$$

$$= 23 \times 10^4 \times 10^{-3} = 23 \times 10^1$$

$$V = 23000000 mV$$

مثال ۲: شدت جریان عبوری از مدار شکل (۳-۱) معادل

چند میلی آمپر است؟

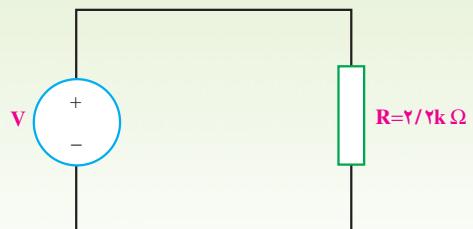
شکل ۳-۱

$$I = 0.05 \times 10^3 = 5 \times 10^{-2} \times 10^3$$

$$I = 50 mA$$

مثال ۳: مقاومت R در مدار شکل (۳-۱۱) معادل چند

اهم است؟

شکل ۱۱

- ۱- جریان الکتریکی را تعریف کنید.
- ۲- پیوند فلزی چیست؟
- ۳- آیا مدار الکترون‌های اتم‌های مختلف در یک سیم با یک دیگر تداخل می‌کنند؟
- ۴- ضربان الکترون‌ها چیست و چرا با سرعت الکترون تفاوت دارد؟
- ۵- چگونه فیوز از عبور جریان زیاد در مدار جلوگیری می‌کند؟
- ۶- آیا الکترون‌ها تحت تأثیر یک ولتاژ، با سرعت نور از اتمی به اتم دیگر می‌روند؟